உ

சிவமயம்.

சமய தீக்ஷிதர்

அநுட்டான விதி.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

இயற்றிய பிரதிக்கிணங்க

மேற்படியார் மாணாக்கரின் மாணாக்கரும்
சிதம்பரம்-புத்தக வியாபாரம்
வே. சுந்தரம்பிள்ளை முயற்சியால்
சென்னை- சூளை
நிரஞ்சனவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை] 1924 [அணா 4.

உ

சிவமயம்.

சமய தீக்ஷிதர்

அநுட்டான விதி.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

இயற்றிய பிரதிக்கிணங்க

மேற்படியார் மாணாக்கரின் மாணாக்கரும்

சிதம்பரம்—புத்தகவியாபாரம்

வே. சுந்தரம்பிள்ளை முயற்சியால்

சென்னை-சூளை

நிரஞ்சனவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1924.

இந்த அநுட்டானவிதி, மற்சமாமிசம்புசித்தல் முதலிய அநாசாரம் இல்லாதவராய், சைவாநுட்டானத்தில் விசுவாசமும் நியமமும் உடையவராய்உள்ள சமயதீக்ஷதருக்கு உரியது.

சமயதீக்ஷதருக்குப் பஞ்சப்பிரம சடங்கநியாசங் கூடாது; சடங்க நியாசமாத்திரமே விதிக்கப்பட்டது. அவர் பீசங்கூட்டி மந்திரம் உச்சரிக்கலாகாது. ஆதலினாலே, பஞ்சப்பிரம நியாசம் இல்லாமலும், இவ்வநுட்டான விதி எழுதப்பட்டது.

அநுட்டான அட்டவணை.

பூமிசுத்தி
கணபதிகுருவந்தனம்
சலசுத்தி
அஸ்திரசந்தியோபாசனம்
ஆசமனம்
விபூதிசுத்தி
விபூதிஸ்நானம்
மந்திரஸ்நானம்
ஆசமனம்
சகளீகரணம்
பிராணாயாமம்
சிவதீர்த்தகரணம்
சந்தியாத்தியானம்
மந்திராபிஷேகம்
மார்ச்சனம்
அகமர்ஷணம்
ஆசமனம்
சகளீகரணம்
கவசவேஷ்டனம்
தருப்பணம்
ஆசமனம்
சகளீகரணம்
தீர்த்தோபசங்காரம்

சூரியோபஸ்தானம்
பூமிசுத்தி
கணபதிகுருவந்தனம்
பிராணாயாமம்
சகளீகரணம்
உருத்திரத்தியானம்
சிவமூலமந்திரசெபம்
சங்கிதாமந்திரசெபம்
தேவிமூலமந்திரசெபம்
விக்கினேசுரமூலமந்திரசெப
சுப்பிரமணியமூலமந்திரசெபம்
கணபதிகுருவந்தனம்
பிராணாயாமம்
சகளீகரணம்
சிவஸ்தோத்திரம்
தேவிஸ்தோத்திரம்
விக்கினேசுரஸ்தோத்திரம்
சுப்பிரமணியஸ்தோத்திரம்
சமயகுரவர்தோத்திரம்
அறுபத்துமூவர்தோத்திரம்
திக்குப்பாலகர்வந்தனம்
நமஸ்காரம்
ஆசமனம்

உ

சிவமயம்.

நித்தியகருமவிதி.

சைவசமய மரபிலே பிறந்தவர் எல்லாரும், எழாம் வயசிலாவது, ஒன்பதாம் வயசிலாவது, சமயதீக்ஷை பெற்று, அநுட்டானஞ் செவ்வையாகப் பழகிக்கொண்டு, மரணபரியந்தம் விடாது செய்க.

நாடோறுஞ் சூரியோதயத்துக்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முன்னாவது, இரண்டரை நாழிகைக்கு முன்னாவது, ஒன்றே முக்கானாழிகைக்கு முன்னாவது, நித்திரைவிட்டெழுந்துவிடுக.

நித்திரை விட்டெழுந்தவுடன் கிழக்கு முகமாகவேனும் வடக்குமுகமாகவேனும் இருந்து, "சிவசிவ" என்று நெற்றியில் விபூதிதரித்து, "ஓம் கணபதயே நம" என்று குட்டி, "ஓம் குருப்யோ நம" என்று கும்பிட்டு,—

மைக்களமு மான்மழுவும்
வரதமுட னபயமுறும்
மெய்க்கரமு நாற்புயமும்
விளங்குபணிக் கொடும்பூணுஞ்
செக்கருறு மதிச்சடையுஞ்
சேயிழையோர் பாகமுமாய்
முக்கணிறை யாங்காண
முன்னின்றே யருள்புரிந்தான்.

என்று சிவபெருமானுடைய உருவத்திருமேனியாகிய ஸ்ரீகண்டருத்திரவடிவத்தைத் தியானித்துச், சிவமூலமந்திரத்தை மனசினாலே பத்துத்தரஞ் செபித்து,—

வேதநா யகனே போற்றி
விண்ணவர் தலைவா போற்றி
மாதொரு பாகா போற்றி
மறுசம யங்கண் மாளப்
பேதகஞ் செய்வாய் போற்றி
பிஞ்ஞகா போற்றி யான்செய்
பாதக மனைத்துந் தீர்க்கும்
பராபரா போற்றி போற்றி.

என்று தோத்திரம் பண்ணுக.

அதன்பின் எழுந்து, புறத்தேபோய், மலசலமோசனஞ்செய்து, சௌசம்பண்ணித், தந்தசுத்தி செய்து, முகங் கழுவி நெற்றியில் விபூதி இட்டுக்கொள்க.

நீர்நிலையை அடைந்து, வஸ்திரந் தோய்த்து, ஆசமனம் பண்ணி, ஸ்நானஞ்செய்து, உலர்ந்த சுத்த வஸ்திரத்தினால், ஈரந்துவட்டி, நெற்றியில் விபூதி இட்டு, உலர்ந்த சுத்த வஸ்திரந் தரித்து, ஆசமனம் பண்ணுக.

அநுட்டான பாத்திரத்தை வெள்ளையிட்டு, இரண்டு தரம் அஸ்திரமந்திரத்தாற் கழுவிச் சுத்தி செய்து, இருதயமந்திரத்தாற் சுத்தசலம் பூரித்துச், சுத்த ஸ்தானத்திலே அஸ்திராயபடு சிறிது சலம்விட்டு, அதன்மேற் பாத்திரத்தை வைத்துக், கிழக்குமுகமாகவேனும் வடக்குமுகமாகவேனும் ஆசனத்திருந்து, விபூதிஸ்நானஞ் செய்துகொண்டு, அநுட்டானம் பண்ணுக.

வியாதியினாலே ஸ்நானஞ் செய்ய மாட்டாதவர், கை கால் கழுவி, ஈரவஸ்திரத்தினால் உடம்பெங்குந் துடைத்து, உலர்ந்த சுத்தவஸ்திரத்தினால் ஈரந்துவட்டி, நெற்றியில் விபூதி இட்டு, வேறு உலர்ந்த சுத்தவஸ்திரந் தரித்து, ஆசமனஞ் செய்துகொண்டு, அநுட்டானம் பண்ணுக. அதுவுஞ் செய்யமாட்டாதவர், நெற்றியில் விபூதி இட்டுச் சிவபெருமானைத் தியானித்துச், சிவமூலமந்திரத்தை மனசிலே சிந்தித்துக்கொண்டு கிடக்க.

வீட்டுக்கு விலக்காயுள்ள பெண்கள், மூன்றுநாளுஞ் சிவமூலமந்திரத்தை மனசிலேசிந்தித்துக்கொண்டு நான்காநாள் ஸ்நானஞ்செய்து அநுட்டானம் பண்ணுக.

மூலமந்திரம்.

சிவமூலமந்திரம்——————ஓம் சிவாய நம.

தேவிமூலமந்திரம்——————ஓம் உமாதேவ்யை நம.

விக்கினேசுரமூலமந்திரம்——ஓம் கணபதயே நம.

சுப்பிரமணியமூலமந்திரம்——ஓம் சரவணபவாய நம.

சங்கிதாமந்திரம்.

ஓம் ஈசாநாய நம.
ஓம் தற்புருஷாய நம.
ஓம் அகோராய நம.
ஓம் வாமதேவாயநம.
ஓம்சத்தியோசாதாய நம.

} இந்த ஐந்தும் பிரம மந்திரம்.

ஓம் இருதயாய நம.
ஓம் சிரசே நம.
ஓம் சிகாய நம.
ஓம் கவசாய நம.
ஓம்நேத்திரேப்பியோநம.
ஓம் அஸ்திராய நம.

} இந்த ஆறும் அங்க மந்திரம்.

ஆசமனமந்திரம்.

ஓம் ஆத்தும தத்துவாய சுவதா.
ஓம் வித்தியா தத்துவாய சுவதா.
ஓம் சிவ தத்துவாய சுவதா.

கலாமந்திரம்.

ஓம் நிவிர்த்தி கலாயை நம.
ஓம் பிரதிஷ்டா கலாயை நம.
ஓம் வித்தியா கலாயை நம.
ஓம் சாந்தி கலாயை நம.
ஓம் சாந்தியதீத கலாயை நம.

அநுட்டான விதி.

பூமிசுத்தி.

ஓம் அஸ்திராய படு என்று, தான் இருக்கும் பூமியை சலத்தினுலே தெளிக்க.

கணபதி குரு வந்தனம்.

ஓம் கணபதயே நம என்று, முட்டியாகப் பிடித்த இரண்டு கைகளினுலும், நெற்றியிலே மூன்று தரங் குட்டி,

ஓம் குருப்பியோ நம என்று, நமஸ்கார முத்திரையினுலே கும்பிடுக.

சலசுத்தி.

அநுட்டான சலத்தை,—

ஓம் சிவாயநம என்று நிரீக்ஷண முத்திரையினுலே நிரீக்ஷணமும்,

ஓம் அஸ்திராய படு என்று நிமிர்த்திய பதாகை முத்திரையையுடைய கைத்தலத்தினுலே புரோக்ஷணமும்,

ஓம் அஸ்திராய படு என்று சுட்டுவிரனீட்டிய கையினுலே தாடனமும்,

ஓம் கவசாயவௌஷடு என்று கவிழ்ந்த பதாகை முத்திரையையுடைய கைத்தலத்தினுலே அப்பியுக்ஷ

ணமும், வலக்கைப் பெருவிரலொழிந்த விரல்களி
னல் இடவுள்ளங்கையிலே,

ஓம் அஸ்திராயபடு என்று மூன்றுதரந் தட்டுதலாகிய தாளத்திரயமும்,

ஓம் அஸ்திராய படு என்று சோடிகை முத்திரையி ஞலே திக்குப்பந்தனமும்,

ஓம் கௌசாயவௌஷடு என்று சுட்டுவிரல் நீட்டிய கையினுலே அவகுண்டனமுஞ் செய்து,

ஓம் சிவாயவௌஷடு என்று தேனு முத்திரை கொடுக்க.

அஸ்திர சந்தியோ பாசனம்.

ஓம் அஸ்திராய படு நம என்று, நிமிர்த்திய பதாகை முத்திரையினுலே சலத்துளியை மூன்றுதரஞ் சிரசின்மேலே தெளித்து,

ஓம் அஸ்திராய சுவாகா என்று மூன்றுதரந் தருப்பணஞ் செய்து,

ஓம் அஸ்திராயநம என்று பத்துத்தரஞ் செபித்து,

ஓம் அஸ்திராய சுவாகா என்று மீட்டும் ஒருதரந் தருப்பணஞ் செய்க.

ஆசமனம்.

வலக்கையை விரித்துப் பெருவிரலையுஞ் சிறுவிரலையும் பிரித்துவிட்டுப் பெருவிரலடியிற் சார்ந்த உழுந் தமிழ்ந்து சலத்தினுலே,—

ஓம் ஆத்தும தத்துவாய சுவதா.

ஓம் வித்தியா தத்துவாய சுவதா.

ஓம் சிவ தத்துவாய சுவதா.

என்று ஆசமித்து,

ஓம் அஸ்திராய படு என்று, அதரங்கள் இரண்டையும் வலக்கையின் பெருவிர லடிகொண்டு இடமாக இரண்டுதரமும் உள்ளங்கைகொண்டு கீழாக ஒரு தரமுந் துடைத்துக் கை கழுவி,

ஓம் இருதயாயவௌஷடு என்று, பெருவிரலோடுகூடிய அணிவிரலினாலே, முகம், வலமூக்கு, இடமூக்கு, வலக்கண், இடக்கண், வலக்காது, இடக்காது, கொப்பூழ், மார்பு, வலத்தோள், இடத்தோள், சிரசு என்னும் இப்பன்னிரண்டிடங்களையுந் தொட்டுவிடுக.

விபூதிசுத்தி.

விபூதியை வலக்கைப்பெருவிரல் நடுவிரல் அணிவிரல்களால் எடுத்து, இடக்கையில் வைத்துக்கொண்டு,

ஓம் அஸ்திராய படு என்று, விபூதியிலே சலத்தைத் தெளித்து, அவ்விபூதியில் ஒருசிறுபங்கைப் பெருவிரலணிவிரல்களினாலே தொட்டு,

ஓம் அஸ்திராய படு என்று, இராக்ஷதர் பொருட்டு நிருதிமூலையிலே தெறித்து,

ஓம் சிவாய நம என்று நிரீக்ஷணமும்,

ஓம் அஸ்திராய படு என்று புரோக்ஷணமும்,

ஓம் அஸ்திராய படு என்று தாடனமும்,

ஓம் கவசாயவௌஷடு என்று அப்பியுக்ஷணமுஞ்செய்து, விபூதியை வலக்கையால் மூடிக்கொண்டு,

ஓம் நிவிர்த்திகலாயைநம.

ஓம் பிரதிஷ்டாகலாயைநம.

ஓம் வித்தியாகலாயைநம.

ஓம் சாந்திகலாயைநம.

ஓம் சாந்தியதிதகலாயைநம.

என்னும் பஞ்சகலாமந்திரத்தினாலும்,

ஓம் ஈசாநாய நம என்பதுமுதலிய பதினொரு மந்திரத்தினாலும் அபிமந்திரித்து,

ஓம் அஸ்திராய படு என்று திக்குப் பந்தனமும்,

ஓம் கவசாய வௌஷடு என்று அவகுண்டணமுஞ் செய்க.

விபூதிஸ்நானம்.

வலக்கையின் பெருவிரலணிவிரல்களால் விபூதித் தூளியை எடுத்து,

ஓம் அஸ்திராய படு என்று, தலைதொடங்கிக் காலளவும் பூசி, இடக்கையில் உள்ள விபூதியைப் பெருவிரலோடு கூடிய நடுவிரலினாலே,

ஓம் இருதயாய நம என்று சலம் விட்டு,

ஓம் கவசாய வௌஷடு என்று குழைத்து, நடுவிரன் மூன்றினாலும்,

ஓம் ஈசாநாய நம என்று சிரசில் மூன்றுதரமும்,

ஓம் தற்புருஷாய நமஎன்று நெற்றியில்மூன்றுதரமும்,

ஓம் அகோராய நம என்று மார்பில் மூன்றுதரமும்,

ஓம் வாமதேவாய நம என்று கொப்பூழில் ஒருதரமும்,

ஓம் சத்தியோசாதாய நம என்று வலமுழந்தாள், இடமுழந்தாள், வலப்புயம், இடப்புயம்,வலமுழங்கை, இடமுழங்கை, வலமணிக்கட்டு, இடமணிக்கட்டு, வலவிலா, இடவிலா, முதுகு, கழுத்து என்னும் மற்றையிடங்களில் ஒவ்வொருதாமுந் திரிபுண்டரமாகத் தரிக்க.

நெற்றியிலும் மார்பிலும் புயங்களிலும் அவ்வாறங்குலநீளமும், மற்றையிடங்களில் ஓவ்வோரங்குல நீளமும், பொருந்தத் தரித்தல் வேண்டும். முக்குறிகளின் இடைவெளி ஒவ்வோரங்குல வளவினதாய் இருத்தல் வேண்டும்.

மந்திரஸ்நானம்.

எஞ்சிய விபூதியோடு கைநிறையச் சலம்விட்டுக் கும்பகமுத்திரையாகப் பிடித்துக்கொண்டு,

ஓம் ஈசாநாய நம என்பது முதலிய ஐந்து மந்திரத்தை உச்சரித்து,

ஓம் சிவாயசுவாகா என்று சிரலே புரோக்ஷித்து விட்டு,

ஓம் அஸ்திராய படு என்று கை கழுவுக.

ஆசமனம்.

முன்போல ஆசமனஞ் செய்க.

சகளீகரணம்.

ஓம் அஸ்திராய படு என்று, இடக்கையினால் வலக்கையினுள்ளையும் புறத்தையும், வலக்கையினால் இடக்கையினுள்ளையும் புறத்தையுந் துடைத்து,

ஓம் சக்தயே வௌஷடு என்று கைகளைக் கூட்டிக்குவித்து, பெருவிரல்களினாலே,—

ஓம் இருதயாய நம என்று சிறுவிரல்களிலும்,

ஓம் சிரசே நம என்று அணிவிரல்களிலும்,

ஓம் சிகாயை நம என்று நடுவிரல்களிலும்,

ஓம் கவசாய நம என்று சுட்டுவிரல்களிலும் நியசித்து உள்ளங்கைகளிலே,

ஓம் நேத்திரேப்பியோ நம என்று மடக்கிய சுட்டுவிரல் நடுவிரல் அணிவிரல்களாகிய நடுவிரல்கள் மூன்றினாலும் நியசித்து,

ஓம் அஸ்திராய படுஎன்று, சுட்டுவிரல்களினாலே பெருவிரல்களிலே நியசித்து,

ஓம் கவசாய வௌஷடுஎன்று கைகளை அவகுண்டனஞ் செய்து,

ஓம் சிவாய வௌஷடு என்று இரண்டுகைகளையுங் கூட்டிக்குவிக்க [இது காநியாசம்.]

ஓம் இருதயாய நம என்று வலக்கைப் பெருவிரலோடு கூடிய சிறுவிரலினாலே இருதயத்திலும்,

ஓம் சிரசே நம என்று பெருவிரலோடு கூடிய அணி விரலினாலே தலையிலும்,

ஓம் சிகாயை நம என்று பெருவிரலோடு கூடிய நடு விரலினாலே குடுமியிலும் நியசித்து,

ஓம் கவசாயவௌஷடுஎன்று சுட்டுவிரல்களினாலே கழுத்தை முலைநடுவளவாகச் சுற்றி,

ஓம் நேத்திரேப்பியோ நம என்று நிமிர்த்திய நடுவிரன் மூன்றினாலும் வலவிட நெற்றிக்கண்களிலே நியசித்து,

ஓம் அஸ்திராய படுஎன்று வலவுள்ளங்கையிலே இடக்கையணிவிரலினாலும், இடவுள்ளங்கையிலே வலக்கையணிவிரலினாலும் நியசித்து,

ஓம் அஸ்திராய படு என்று வலக்கைப்பெருவிரலொழிந்த விரல்களால் இடவுள்ளங்கையிலே மூன்று தரந் தட்டுதலாகிய தாளத்திரயஞ் செய்து,

ஓம் அஸ்திராய படு என்று, சோடிகைமுத்திரையினாலே பத்துத்திக்கிலுந் திக்குப்பந்தனஞ் செய்து,

ஓம் கவசாயவௌஷடுஎன்று சுட்டுவிரல்நீட்டிய கையினாலே அவகுண்டனஞ் செய்து,

ஓம் சிவாய வௌஷடு என்று மகாமுத்திரை காட்டிவிடுக. [இது அங்கநியாசம்.]

பிராணாயாமம்.

வலக்கையிற் சுட்டுவிரலையும் நடுவிரலையும் உள்ளே மடக்கிப் பெருவிரலினால் வலமூக்கைப் பிடித்துக்

கொண்டு ஒருதரமும் பெருவிரல் அணிவிரல்களி னுல் வல இட மூக்குக்களைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒருதரமும் அணிவிரலினுல் இடமூக்கைப் பிடித் துக்கொண்டு ஒருதரமுமாக,

ஓம் ஈசாநாய நம என்பது முதலிய பதினொருமந்திர த்தை மூன்றுதரம் உச்சரித்து,

ஓம் சிவாய நம என்று வலக்காதைப்பொத்துக.

வலமூக்கைப் பிடித்துக்கொள்ளும்பொழுது புறத்தே யுள்ள சுத்தவாயுவை இடமூக்கினுலே வாங்கி உள் ளேநிரப்புக; [இதுபூரகம்.] இரண்டு மூக்கையும் பிடித்துக் கொள்ளும்பொழுது உள்ளே உள்ள வாயுவை அங்கேநிறுத்துக; [இது கும்பகம்.] இட மூக்கைப் பிடித்துக்கொள்ளும்பொழுது உள்ளே யுள்ள அசுத்தவாயுவை வலமூக்கினுலே புறத்தே கழிக்க. [இது இரேசகம்.]

சிவதீர்த்தகரணம்.

ஓம் இருதயாயவௌஷடு என்று புருவநடுவிலுள்ள அ மிர்தத்தை அங்குசமுத்திரையினுல் எடுத்துச் சல த்தினிடத்தே வைத்து அந்தச் சலத்தைச் சிவ தீர்த்தமாகப் பாவித்து,

ஓம் சிவாய நம என்று அதை அபிமந்திரித்து,

ஓம் அஸ்திராய படு என்று திக்குப்பந்தனமும்,

ஓம் கவசாய வௌஷடு என்று அவ குண்டனமுஞ் செய்து,

ஓம் சிவாயவௌஷடு என்று தேனுமுத்திரைகொடுக்க.

சந்தியாத்தியானம்.

பிராதக்காலத்திலே தியானிக்கப்படுஞ் சந்தியாசத்தி பிராமி. சாயங்காலத்திலே தியானிக்கப்படுஞ் சந்தியாசத்தி ரௌத்திரி.

அன்னவாகனத்தின்மேலே பதுமாசனம் பொருந்த இருப்பவளாய், செந்நிறத்தினளாய், நான்கு முகமுஞ் சடையும் எட்டுக்கண்ணும் நான்குகையும் வலக்கையிரண்டிலுஞ் சுருக்கும் அக்ஷமாலையும் இடக்கை யிரண்டிலுந் தண்டுங் கமண்டலமும் உடையவளாய், பூணூலுஞ்சிவந்த ஆபரணமுஞ் சிவந்தபுடைவையுந் தரித்தவளாய், இளம்பருவமும் சத்துவகுணமும் உடையவளாய், சகல கரும சாக்ஷிணியாயுள்ள பிராமியைஇருதயத்திலே தியானித்து, அந்தச் சத்தியினுடைய செவ்வொளி மண்டலத்தி னுள்ளே தன்னுடைய ஆன்மாவுஞ் சரீரமும்அடங்கினவைகளாகச்சிந்தித்துக்கொள்க.

இடபவாகனத்தின்மேலே பதுமாசனம் பொருந்த இருப்பவளாய், நீலநிறத்தினளாய், ஒருமுகமும் இளம்பிறைதாங்கிய சடையும் மூன்றுகண்ணும் நான்குகையும் வலக்கை யிரண்டிலுஞ் சூலமும் அக்ஷமாலையும் இடக்கை யிரண்டிலும் அபயமும் வேலும் உடையவளாய், சற்றே யௌவனந்திரும்பிய பருவமுந் தாமசகுணமு முடையவளாய் உள்ள ரௌத்திரியைப் பிரம ரந்திரத்திலே தியானித்து, அந்தச் சத்தியினுடைய நீலஒளி மண்டலத்தினுள்ளே தன்னுடைய ஆன்மாவுஞ் சரீரமும் அடங்கினவைகளாகச் சிந்தித்துக்கொள்க.

மந்திராபிஷேகம்.

வலக்கையினுற் சலத்தை அள்ளி இடக்கையில்விட்டுக் கும்பகமுத்திரையாகப் பிடித்துக்கொண்டு,

ஓம் ஈசாநாய நம என்பது முதலிய பதினொரு மந்திரத்தை உச்சரித்து,

ஓம் சிவாய வௌஷடு என்று சிரசின்மேலே புரோக்ஷிக்க.

மார்ச்சனம்.

சலத்தை வலக்கையான் மூடி,

ஓம் ஈசாநாய நம என்பது முதலிய பதினொரு மந்திரத்தினுல் அபிமந்திரித்து, வலக்கையினுலே சலத்தை எடுத்து, இடக்கையில் விட்டு வைத்துக்கொண்டு, அவ்விடக்கையினின்றுங் கீழே ஒழுகுகின்ற சலத்தை வலக்கையினுலே,

ஓம் ஈசாநாயநம வௌஷடு என்பதுமுதலிய பதினொரு மந்திரத்தினுலே சிரசின்மேலே தெளித்துவிடுக.

அகமர்ஷணம்.

எஞ்சிய சலத்தை இடக்கையினின்றும் வலக்கையில்விட்டு, மூக்குக்குச் சமீபத்திலே பிடித்துக்கொண்டு, அந்தர்சலம் வெண்ணிறமுடைய தருமவடிவாகி இடமூக்கினுலே உள்ளேபுகுந்து அங்குள்ள பாவத்தை அழித்ததாகவும், அந்தப்பாவம் மைக்குழம்புபோல வலமூக்கினுலே புறத்தே நீங்கிக் கையில் வந்ததாகவும் பாவித்து, வலக்காற் பெருவிரலிற் சுவாலிக்கும் அக்கினியிலே,

ஓம் அஸ்திராய உம்படு என்று புருவ முரிப்புடனே விட்டு, அந்தப்பாவஞ் சாம்பரானதாகப்பாவித்து,

ஓம் அஸ்திராய படு என்று கைகழுவுக.

ஆசமன சகளீகரணம்.

முன்போல ஆசமனமுஞ் சகளீகரணமுஞ்செய்க.

கவச வேஷ்டணம்.

ஓம் கவசாய வௌஷடு என்று வலக்கையிற் சலத்தினாலே தன்னை வலமாகச் சுற்றுக.

த ரு ப் ப ண ம்.

இரண்டு கைகளையுங்கூட்டி மேலாக விரித்து அஞ்சலியாக்கிக்கொண்டு,

ஓம் சிவாய் சுவாகா என்று மூன்றுதரந் தருப்பணஞ் செய்து,

ஓம் சிவாய நம என்று பத்துத்தரஞ் செபித்து,

ஓம் சிவாய சுவாகா என்று மீட்டும் ஒருதரந் தருப்பணஞ்செய்து,

ஓம் ஈசாநாய சுவாகா என்பது முதலிய சங்கிதா மந்திரத்தினால் ஒவ்வொருதரந் தருப்பணஞ்செய்து,

ஓம் உமாதேவ்யை சுவாகா

ஓம் கணபதயே சுவாகா

ஓம் சரவணபவாய சுவாகா என்றும் ஒவ்வொருதரந் தருப்பணஞ் செய்க.

ஆசமன சகளீகரணம்.

முன்போல ஆசமனமுஞ் சகளீகரணமுஞ் செய்க.

தீர்த்தோபசங்காரம்.

முன்னே புருவநடுவினின்றும் எடுத்துச் சலத்தினிடத்திலே வைக்கப்பட்ட அமிர்தத்தை,

ஓம் இருதயாய வௌஷடு என்று சங்கார முத்திரையினால் எடுத்துப் புருவநடுவிலே ஒடுக்கிவிடுக.

சூரியோபஸ்தானம்.

இரண்டு கையுநிறையச் சலம்விட்டுப் பிடித்துக் கொண்டு,

ஓம் ஈசானாய நம என்பது முதலிய பதினொரு மந்திரத்தை உச்சரித்து,

ஓம் சிவாய சுவாகா என்று ஆதித்தியமூர்த்தியின் நடுவிலிருக்கும் பாசிவனிடத்தே கொடுத்து,

ஓம் சிவசூரியாய சுவாகாஎன்று ஒருதரந் தருப்பணஞ் செய்துவிடுக.

செப நிவேதனம்.

தான் இருக்கும் பூமியை,

ஓம் அஸ்திராய படு என்று சலத்தினூற் புரோக்ஷித்து, வடக்குமுகமாக ஆசனத்திருந்து, முன்போலக் குட்டிக் கும்பிட்டு, பிராணாயாமமுஞ் சகளீகரணமுஞ் செய்து, சிவபெருமானுடைய உருவத் திருமேனியாகிய உருத்திர வடிவத்தைத்தியானிக்க.

தியானம்.

ஒருமுக மூன்றுக ணொளிரிளம் பிறைச்சடை
சங்கக் குண்டலந் தரித்திடு வலச்செவி
தோடினி தணிந்து துலங்கிடு மிடச்செவி
நீலமணி மிடறு நிலவிய நாற்புயம்
அபயமொடு மழுப்படை யமரிரு வலக்கை
வரதமொடு மானெழில் வழங்குமீ ரிடக்கை
திருநீ றணிந்த செம்பவள மேனி
வெண்ணிறம் பொருந்தி விளங்கு பூணூலும்
எண்ணிலா விரிஞ்சன்மா லென்புமாலைகளும்
அயன் சிரமாலையு மணிந்த திருமார்பு
புலித்தோ லுடையொடு பொலிதரு திருவரை
தருகழல் சிலம்பணி சரணிரண் டுடைய
சிவபிரான் றனைநிதஞ் சிந்தைசெய் குவமே.

இப்படித் தியானித்துக்கொண்டு, சிவமூல மந்திரத்தை நூற்றெட்டுத்தரமும், சங்கிதா மந்திரத்தை ஒருதரமும், தேவிமூலமந்திரம் கணபதிமூல மந்திரம் சுப்பிரமணிய மூலமந்திரம் என்னும் இவைகளைத் தனித்தனியே பத்துத்தரமுஞ் செபித்து, பின்பு முன்போலக் கும்பிட்டு, பிராணுயாமமுஞ் சகளீகரணமுஞ் செய்து தோத்திரம்பண்ணுக.

சிவஸ்தோத்திரம்.

முடிகொண்ட மத்தமு முக்கண்ணினேக்கு முறுவலிப்புந், துடிகொண்ட கையுந் துதைந்த வெண்ணீறுஞ்

சுரிகுழலாள், படிகொண்ட பாகமும் பாய்புலித் தோலு மென் பாவிநெஞ்சிற், குடிகொண்ட வா.தில்லை யம்ப லக்கூத்தன் குரைகழலே.

சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே
சுரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனுமா லறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையி
னிறைமலர்க் குருந்த மேவியசீ
ராதியே யடியே னாதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே.

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் றன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளங்
குளிரவென் கண்குளிர்ந் தனவே.

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்
பாற்கட லீந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே யுருவ மாகி, யற்புதக் கோல நீடி யருமறைச் சிரத்தின் மேலாஞ், சிற்பர வியோம மாகுந் திருச்சிற்றம் பலத்து ணின்று, பொற்புட னடஞ்செய் கின்ற பூங்குழல் போற்றி போற்றி.

வேதநா யகனே போற்றி விண்ணவர் தலைவா போற்றி, மாதொரு பாகாபோற்றி மறுசம யங்கண் மாளப், பேதகஞ் செய்வாய்போற்றி பிஞ்ஞகா போற்றி யான்செய், பாதக மனைத்துந் தீர்க்கும் பராபரா போற்றி போற்றி.

சீராருஞ் சதுர்மறையுந் தில்லைவா ழந்தணரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியுந் தொழுதேத்த
வாராருங் கடல்புடைசூழ் வையமெலா மீடேற
ஏராரு மணிமன்று ளெடுத்ததிரு வடிபோற்றி.

கல்லாப் பிழையுங் கருதாப் பிழையுங் கசிந்துருகி, நில்லாப்பிழையு நினையாப்பிழையு நின்னைந்தெழுத்தைச், சொல்லாப்பிழையுந் துதியாப்பிழையுந் தொழாப்பிழையும், எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள் வாய்கச்சி யேகம்பனே.

தேவி ஸ்தோத்திரம்.

பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய விருணீங்கச், சிரந்தழுவு சைவநெறித் திருநீற்றி னொளிவிளங்க, அரந்தைகெடப் புகலியர்கோனமுதுசெயத் திருமுலைப்பால், சுரந்தளித்த சிவகாம சுந்தரிபூங் கழல்போற்றி.

விநாயக ஸ்தோத்திரம்.

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவுங்
கருணை பூக்கவுந் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவ மாய்நம துள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

சுப்பிரமணிய ஸ்தோத்திரம்.

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணைபோற்றி, ஏவருந் துதிக்க நின்ற வீராறுதோள் போற்றி காஞ்சி, மாவடி வைகுஞ் செவ்வேண் மலரடி போற்றி யன்னான், சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.

சமயகுரவர் நால்வர் தோத்திரம்.

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன்கழல் போற்றி, ஆழிமிசைக்கன் மிதப்பிலணைந்த பிரானடி போற்றி, வாழிதிருநாவலூர் வன்றொண்டர் பதம்போற்றி, ஊழிமலிதிருவாத வூரர்திருத்தாள் போற்றி.

அறுபத்துமூவர் தோத்திரம்.

தத்து மூன்றெயின் மூன்றுந் தழலெழ
முத்து மூரன் முகிழ்த்த நிராமய
சித்து மூர்த்திதன் றாளிணைசேராறு
பத்து மூவர் பதமலர் போற்றுவாம்.

இப்படித் தோத்திரம் பண்ணியபின்பு எழுந்து.

ஓம் இந்திராய நம என்று கிழக்கிலும்,
ஓம் அக்நயே நம என்று தென்கிழக்கிலும்,

ஓம் யமாய நம என்று தெற்கிலும்,
ஓம் நிருதயே நம என்று தென்மேற்கிலும்,
ஓம் வருணாய நம என்று மேற்கிலும்,
ஓம் வாயவே நம என்று வடமேற்கிலும்,
ஓம் குபேராய நம என்று வடக்கிலும்,
ஓம் ஈசாநாயநம என்று வடகிழக்கிலுங் கும்பிட்டு,

ஓம் பார்வதீசமேத பரமேசுவராய நம என்று வடக்கு நோக்கி மூன்றுதரஞ் சாட்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து, எழுந்து ஆசமனஞ் செய்து,

ஓம் அஸ்திராயபடு என்று இருக்குமிடத்தைச் சலத்தினாற் றெளித்து, அதனைத் தொட்டுக் கண்ணில் ஒற்றிக்கொண்டு, சலத்தைத் தூரத்திலே கால் படாவிடத்தில் விட்டு விடுக.

அநுட்டானவிதி முற்றிற்று.

அரும் பதப்பொருள்.

அகமர்ஷணம்-பாவத்தைக் கெடுத்தல். அகம்-பாவம். மர்ஷணம் - கெடுத்தல்.
அப்பியுக்ஷணம்-மூடுதல்.
அவகுண்டனம்-சுற்றுதல்.
ஆசமனம்-உறிஞ்சுதல்.
இரக்ஷை - காவல்.
உபசங்காரம் - ஒடுக்குதல்.
உபஸ்தானம் - அடுத்தல், சார்தல், வழிபடல்.
உபாசனம் - வழிபடுதல்.
சகளீகரணம் - சகளனாகச் செய்தல். சகளன்-கலையோடு கூடினவன். கரணம்-செய்தல். எனவே சிவசொரூபத்தை யுண்டாக்கிக் கொள்ளுதல் என்பது தாற்பரியம்.
சந்தியா - செவ்வையாகத் தியானிக்கப்படுவது. சம் செவ்வையாக. தியா - தியானித்தல்.
சிவதீர்த்த காணம்-சிவதீர்த்தமாகச்செய்தல்.
தருப்பணம்-உவப்பித்தல்.
தாடனம்-தட்டுதல்.
திரிபுண்டரம்-மூன்றுகுறி.
தேனுமுத்திரை - பசுவின் முலைபோன்ற முத்திரை. முத்திரை-அடிகுறி.
ஸ்நானம்-முழுகுதல்,
நியாசம் - பதித்தல்.
நிரீக்ஷணம்-பார்த்தல்.
நிவேதனம் - ஒப்பித்தல், கொடுத்தல்.
பந்தனம் - கட்டுதல்.
பஸ்மம்-விபூதி.
பிராணாயாமம் - பிராணவாயுவைத் தடுத்தல். பிராணன்-பிராணவாயு. ஆயாமம் - தடுத்தல்.
புரோக்ஷணம்-தெளித்தல்.
மார்ச்சனம்-சுத்திசெய்தல்.
முட்டி - கைப்பொத்து.
வந்தனம்-வழிபாடு.
வேஷ்டணம்-சுற்றுதல்.

அரும்பதப்பொருள்,

முற்றிற்று.

சூரிய நமஸ்கார விதி.

சூரியமண்டலத்தைத் தரிசித்து, வெண்டாமரைப்பூவின்மேலே செவ்வொளியையுடைய வட்டமண்டலத்தினடுவே உள்ளவராய் மாதுளம்பூ நிறத்தினராய் ஒருதிருமுகமும் இரண்டு திருக்கண்ணும் இரண்டு திருப்புயத்தினும் பொருந்திய அலர்ந்த வெண்டாமரைப்பூ நாளம் இரண்டு பிடித்த இரண்டு திருக்கையும் உடையவராய்ச் சிவந்த வஸ்திரந் தரித்தவராய் உள்ள சூரியமூர்த்தியைத் தியானித்து,

ஓம் சிவசூரியாய நம என்று செந்தாமரைப்பூ முதலிய செம்பூக்களைத் தூவி,

பேசிடுவெண்டாமரையாசனனாகிச்சிவந்த
பேரொளிசேர்தருவிருத்தமண்டலமத்தியனாய்
ஆசறுமாதுளங்கமலர்போலுநிறத்தினனாய்
அலர்ந்தனவாயிருபுயங்களடைந்தவெண்டாமரையின்
காசறுநாளம்பிடித்தகையிரண்டினோடு
கருதுமொருமுகமிரண்டுகண்களுடையவனாய்த்
தேசுமலிசெய்யவுடைதனையுடுத்தோனாகித்
திகழ்சிவசூரியனைநிதஞ்சிந்தனைசெய்திடுவாம்.

விளங்குதண்டிமுதலோராற்சேவிக்கப்படுவோன்
விமலன்முதனாற்சிங்கபதாசனத்தின்மேலோன்
களங்கமிலாத்தீத்தைமுதற்சத்திகணசகிதன்
கருதருணமணியொளியன்கடோற்கான்மமூர்த்தி
துளங்கலிறன்னங்கந்தன்னங்கமெனுங்கிரகந்
தொகுமுடுவாதிபசூழச்சுவேதகஞ்சத்திவர்ந்தோன்
வளங்கொள்சுவேதாம்புசத்தோட்கரனிருநல்விழியோன்
வருசிவசூரியன்காக்கமகிழ்ந்தடியேங்களையே.

என்று தோத்திரம்பண்ணி இரண்டுதரம் ஆன்மப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்து,

ஓம் வைகர்த்தாய நம.
ஓம் விவஸ்வதே நம.
ஓம் மார்த்தாண்டாய நம.
ஓம் பாஸ்கராய நம.
ஓம் ரவயே நம.
ஓம் லோகப்பிரகாசகாய நம.
ஓம் லோகசாக்ஷிணே நம.
ஓம் திரிவிக்கிரமாய நம.
ஓம் ஆதித்தியாய நம.
ஓம் மகாசூரியாய நம.
ஓம் அம்சுமாலிநே நம.
ஓம் திவாகராய நம.

என்னும் பன்னிரண்டு திருநாமத்தைச் சொல்லிப் பன்னிரண்டு நமஸ்காரஞ்செய்து, எழுந்து, கும்பிட்டு விரும்பிய வரங்களை வேண்டிக்கொள்க.

கோபூசா விதி.

ஓம் கபிலே நந்தே நம.
ஓம் கபிலே பத்திரே நம.
ஓம் கபிலே சுசிலே நம.
ஓம் கபிலே சுரபே நம.
ஓம் கபிலே சுமநசே நம.

என்று பசுவைப் பூசித்து அதற்கு ஒருபிடி புல்லுக் கொடுக்க.

போசன விதி.

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச் சிற்றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை

என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே.

என்னுந் தேவாரத்தை மனசினாலாவது வாக்கினாலாவது உச்சரித்துக்கொண்டு,

ஓம் அஸ்திராய படு என்று வலக்கை யணிவிரலினால் அன்னத்தின்மேலே சலம் புரோக்ஷித்து,

ஓம் சிவகுருப்பியோ நைவேத்தியம் சுவாகா என்று சிவபெருமானுக்குங் குரவருக்கும் நிவேதனஞ்செய்து, வலவுள்ளங்கையிலே சலத்தை விட்டு,

ஓம் ஈசாநாய சுவாகா என்று அந்த அன்னத்தைச்சுற்றி, எஞ்சியவழுந்த மிழ்ந்து சலத்தை,

ஓம் தற்புருஷாய சுவாகா என்று ஆசமனஞ் செய்து, அன்னத்தைப் பிசைந்து,

ஓம் அஸ்திராய உம்படு என்று உதராக்கினியைச்சொலிப்பித்து,

ஓம் சிவாய சுவாகா என்று மனசிலே சிந்தித்து, அந்தச்சிந்தனையோடு போசனஞ்செய்து கொண்டு எழுந்து, புறத்தேபோய்க் கையிரண்டுங் கழுவிச்சலம் வாயிலே கொண்டு இடப்பக்கத்திலே கொப்பளித்து, கைகால் கழுவி, நெற்றியிலே "சிவ சிவ" என்று விபூதி இட்டுக் கொள்க.

இரவிலே போசனம் பண்ணும்பொழுது விளக்கவிந்தால், போசனம் பண்ணாது அவ்வன்னத்தை வலக்கையினாலே மூடி, விளக்கேற்றிவரும் வரையுஞ் சிவமூல மந்திரத்தை மனசிலே சிந்தித்துக்கொண்டிருந்து, விளக்கேற்றி வந்தபின் போசனம் பண்ணுக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

குருவாக்கியம்.

இது ஆசாரியர் சிஷ்யருக்குச் சமயதீக்ஷை செய்யும் போது போதிக்கத்தக்கது.

அன்பர்களே!

1. ஆன்மாக்களுக்கு, எந்தச்சரீரத்திலும் மனித சரீரங் கிடைப்பது மிக அரிது; மனிதசரீரங்கிடைத் தாலும், சைவசமயம் வழங்குந் தேசத்திலே பிறக்கக் கிடைப்பது அதினும் மிக அரிது; சைவசமயம் வழங் குந்தேசத்திலே பிறக்கக் கிடைத்தாலும், சைவசமயத் திலே பிரவேசிக்கக்கிடைப்பது அதினும் மிக அரிது. சைவசமயத்தை அநுட்டித்து முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டே மனிதசரீரங் கிடைத்தது.

2. சைவசமயம் என்பதற்குப் பொருள் சிவ பெருமானை வழிபடு மார்க்கம். சிவபெருமான் பிறப் பிறப்பின்றி என்றும் உள்ளவர், எங்குந்நிறைந்தவர், இயல்பாகவே எல்லாம் அறிபவர், எல்லாஞ்செய்ய வல்லவர், தமது அனுபவத்தின் பொருட்டுப் பிறி தொன்றையும் வேண்டாதவர், பிறர் வசத்தினராகாது தம்வசத்தினராயே உள்ளவர், பசுக்களாகிய உயிர்க ளிடத்துள்ள இரக்கமே திருமேனியாக உடையவர். இவ்விலக்கணங்களெல்லாம் உடையவர் சிவபெருமான் ஒருவரேயன்றி வேறில்லை. ஆதலாற் சிவபெருமான்

ஒருவரே பசுக்களுக்குப் பதி, சிவபெருமானினும் உயர்ந்தவர் உண்டென்றுவது சிவபெருமானுக்குச் சமத்துவம் உடையவர் உண்டென்றுவது கொள்வது சிவநிந்தை. இவ்வுண்மையெல்லாம் அறிந்து சிவபெருமான் ஒருவரையே வழிபடுஞ் சமயம் சைவசமயம்.

3. பசுபதியாகிய சிவபெருமானை வழிபடு நெறியையும், சிவபெருமானுடைய ஏவல்வழி ஒழுகும் பசுக்களாகிய தேவர்களை வழிபடு நெறியையும் அறிவிக்கும் பொதுநூல் வேதம்; சிவபெருமானை வழிபடுநெறியையே விரித்து அறிவிக்குஞ் சிறப்புநூல் சிவாகமம்; சிவபெருமானை வழிபடுதற்கு யோக்கியதையைப் பிறப்பிப்பது சிவாகமத்தில் விதித்த சிவதீக்ஷை, சிவபெருமானுடைய அடையாளங்கள் விபூதி உருத்திராக்ஷம்; சிவபெருமானுடைய மூலமந்திரம் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம்; சிவபெருமானை மிக மகிழ்விக்குந் தோத்திரங்கள் தேவார திருவாசகம்; சிவபெருமானை வழிபடும் இடங்கள் குரு லிங்க சங்கமம். குரு என்றது தீக்ஷைசெய்யுங்குருவையும், சைவசமயத்தைப் போதிக்குங் குருவையும், சைவசமயநூலைப் படிப்பிக்குங் குருவையும், லிங்கம் என்றது சிவஞானிகளுடைய பாவனையுற்றுத் திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருவுருவங்களை. சங்கமம் என்றதுசிவதீக்ஷை பெற்று விபூதி உருத்திராக்ஷந் தரித்துச்சிவாலயத்தொண்டு சிவபூசை சிவசாத்திரம்படித்தல் முதலியனசெய்யுஞ் சிவனடியார்களை.

அன்பர்களே!

4. உங்களுக்கு மனிதசரீரங்கிடைத்தது. அம்மட்டோ! சைவசமயம் வழங்குந் தேசத்திலே பிறக்கவுங்

கிடைத்தது. சிவபெருமான் உங்களுக்கு அனுக்கிரகிக்கும் பொருட்டு இங்கே இந்தக் கும்பத்திலும் இந்த மண்டலத்திலும் இந்த அக்கினியிலும் நம்மாலே ஆவாகித்துப் பூசிக்கப்பட்டு உங்களுக்கு அண்ணியரானார். சிவபெருமான் உங்களுக்குத் தீக்ஷையாகிய அநுக்கிரகத்தைச் செய்யும்பொருட்டு இடங்கொண்டு மறைந்து நின்று செலுத்துங்குருவடிவம் நாம். நாம் இங்கே இப்பொழுது உங்களுக்குச் சமயதீக்ஷை செய்யப்பெற்றீர்கள். இந்தச் சமயதீக்ஷை வாயிலாக நீங்கள் சைவசமயத்திலே பிரவேசித்தீர்கள். விபூதியை மந்திரத்தோடு தரிக்கப்பெற்றீர்கள். ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை நாம் உபதேசிக்கப் பெற்றீர்கள். தேவார திருவாசகம் ஓத அதிகாரம் பெற்றீர்கள். குருலிங்க சங்கமங்களுக்குத் தொண்டுசெய்ய உரிமை பெற்றீர்கள். எல்லாவகையாலும் பசுபதியாகிய சிவபெருமானுக்கே அடிமை பூண்டீர்கள்.

5. இனி மரணபரியந்தம் அநுட்டிக்கலாகாத கருமங்கள் எவை அநுட்டிக்கத்தக்க கருமங்கள் எவை என்று நீங்கள் நன்றாக ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். அநுட்டிக்கலாகாத கருமங்களை மரணபரியந்தம் விலக்கி விடல்வேண்டும். அநுட்டிக்கத்தக்க கருமங்களை மரணபரியந்தம் அநுட்டித்தல் வேண்டும்.

6. பெரும்பான்மையும் எல்லாச் சமயத்தாரும் விலக்கத்தக்க பாதகங்கள் உயிர்க்கொலை, களவு, கள்ளுணல், மற்சமாமிசம்புசித்தல், பொய், வியபிசாரம் முதலியவைகள். இவைகளை நீங்கள் ஒருபொழுதுஞ்செய்யலாகாது.

7. பிதா மாதா முதலிய பெரியோர்களை ஒருசிறிதும் அவமதியாது எந்நாளும் மிக்க மரியாதைசெய்து பாதுகாத்து நடத்தல் வேண்டும். வறியவர்களாயுந்தொழில்செய்து சீவனஞ்செய்ய வல்லமை இல்லாதவர்களாயும் உள்ள கூனர் குருடர் முடவர் வியாதியாளர் கிழவர் இவர்களுக்குச் சமயம் வாய்க்கும்பொழுது உங்களாலே கூடிய உதவிசெய்தல் வேண்டும். உங்களுக்குத் தீமைசெய்தவர்களுக்கும் நீங்கள் நன்மையே செய்தல் வேண்டும். இவையெல்லாம் எல்லாச் சமயத்தாருக்கும் வேண்டப்படுந் தருமங்கள்.

8. சிவநிந்தை, குருநிந்தை, சிவனடியார் நிந்தை, சிவசாத்திர நிந்தை, சிவத்திரவியத்தைக் குருத்திரவியத்தை உபயோகித்தல் முதலாயின அதிபாதகங்களாகிய சிவத்துரோகங்கள். இவைகளை நீங்கள் மறந்துஞ்செய்யாது மரணபரியந்தஞ் சாவதானமாக இருத்தல்வேண்டும்.

9. நியமமாக நாடோறும் அநுட்டானஞ்செய்து சிவபெருமானைத் தியானித்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தில் இயன்ற உருச்செபித்துச் சிவபெருமானைத்தோத்திரஞ்செய்தல்வேண்டும். பெண்கள் வீட்டுக்கு விலக்கானால்மூன்றுநாளும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை மனசினலே சிந்தித்தல் வேண்டும். நாலாநாள் ஸ்நானஞ்செய்தபின் அநுட்டானம் பண்ணலாம்.

10. விபூதி நெற்றியில் எப்பொழுதுந் தரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். கீழே சிந்தாவண்ணம் அண்ணா

ந்து "சிவ சிவ" என்று சொல்லி வலக்கையின் நடுவிரல் மூன்றினாலுந் தரித்தல்வேண்டும். விபூதி தரியாத முகம் சுடுகாட்டுக்குச் சமம். ஆதலால் விபூதி தரித்துக் கொண்டே புறத்திற் புறப்படல் வேண்டும்.

11. தினந்தோறுமாவது புண்ணியகாலங்களிலாவது திருக்கோயிலுக்குப் போய்ச் சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்து வணங்கி வலம் வந்து துதித்தல் வேண்டும். உங்களாலே கூடியபொழுது திருக்கோயிலிலே சுகந்த தூபமிடுங்கள்; திருவிளக்கேற்றுங்கள்; திருவலகிடுங்கள்; திருமெழுக்கிடுங்கள்: திருநந்தனவனம்வையுங்கள்; சுசியோடு புஷ்பமெடுத்துத் திருமாலை கட்டிக் கொடுங்கள்; திருவீதியில் உள்ள புல்லைச் செதுக்குங்கள்.

12. குருவையுஞ் சிவனடியார்களையுங் கண்டால் உடனே இருக்கை விட்டெழுந்து கும்பிட்டு நமஸ்காரஞ்செய்யுங்கள்; அவர்களெதிரே இருக்குமுறையறிந்து இருங்கள்; பேசுமுறையறிந்து பேசுங்கள்; அவர்களை எவராயினுங் குற்றம் பேசினால் உடனே காதைப்பொத்திக்கொண்டு அவ்விடத்தினின்றும் போய் விடுங்கள்.

13. சிவபெருமானின் வேறாகாத திருவருளென்கின்ற சிவசத்தியே பார்வதி தேவியார். ஆதலால் அவரை வழிபடுவது சிவபெருமானை வழிபடுவதேயாம். புண்ணியஞ் செய்தவர்களுக்கு அநுக்கிரகமும் பாவஞ் செய்தவர்களுக்கு நிக்கிரகமுஞ்செய்யும்பொருட்டுச்சிவ பெருமான் கருணையினாலே கொண்டருளிய மூர்த்தங்

கள் அவருடைய திருக்குமாரர்கள் எனப்படுகிற விநாயகக்கடவுள் சுப்பிரமணியக்கடவுள் வைரவக்கடவுள் வீரபத்திரக்கடவுள்: ஆதலால் அவர்களை வழிபடுவதுஞ் சிவபெருமானை வழிபடுவதேயாம். குருவினிடத்தும் சிவனடியார்களிடத்தும் சிவ சின்னமும் சிவ மந்திரமும் சிவநாமமும் சிவமகிமையும் சிவசாத்திரமும் விளங்கக் காண்டலினால் அவர்களை வழிபடுவதுஞ் சிவபெருமானை வழிபடுவதேயாம். இப்படியன்றி, உயிர்ப்பலியேற்குந் துட்ட தேவதைகளையும் வீரன் மாடன் கறுப்பன் முதலிய பிசாசுகளையும் வணங்கலாகாது. வணங்குவீர்களானால், சிவபெருமானுடைய சாபம் உங்களுக்குத் தப்பாது கிடைக்கும்.

14. தேவார திருவாசகத் திருமுறையையும் சிவ புராணத் திருமுறையையும் மடியிலாவது நிலத்திலாவது ஆசனத்திலாவது சயனத்திலாவது வைக்கலாகாது. பீடத்திலாவது பட்டுப் பரிவட்டத்திலாவது காவிப்பரிவட்டத்திலாவது வைத்தல் வேண்டும்.

15. திருக்கோயிலிலாவது திருமடத்திலாவது தேவார திருவாசகம் ஓதப்படும் பொழுதும், சைவப்பிரசங்கஞ் செய்யப்படும் பொழுதும், சிவபுராணம் படிக்கப் படும்பொழுதும், நீங்கள்போய்ச் சிரத்தையோடு கேட்டல் வேண்டும்.

16. நீங்கள் ஓரோர் காலத்து அறிந்தேனும் அறியாதேனும் அநுட்டிக்கலாகாத கருமங்களை அநுட்டித்தாலும், அநுட்டிக்கத்தக்க கருமங்களை அநுட்டியாதொழிந்தாலும் மனம் பதை பதைத்துக் குருவை அடைந்

து விண்ணப்பஞ்செய்து குரு முன்னிலையாகப் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளல் வேண்டும். பிராயச்சித்தமாவது செய்தபாவத்தைப் போக்கும் வாயில்.

17. பெறுதற்கரிய மனித சரீரமும் சைவ சமய தேசப்பிறப்பும் சைவசமயப் பிரவேசமும் பெற்ற நீங்கள், இவை வீண் போகாவண்ணம் நாம் இங்கேபோதித்தபடி ஒழுகிச் சிவபெருமானுடைய திருவருளைப்பெற்று வாழக்கடவீர்கள்.

குருவாக்கியம் முற்றிற்று.
